

[Finansministeren.]

I § 1, nr. 1, i lovforslaget om ændring af ligningsloven foreslås det herefter, at de omtalte tilskrevne renter ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget har til formål at supplere reglerne om lejeværdi af bolig i egen ejendom med særregler i nogle specielle tilfælde. Der er altså ikke tale om nogen almindelig ændring af disse regler, der jo ved ændringen af ligningsloven i december 1970 blev fastlagt til og med indkomståret 1973.

Det har vist sig, at den strengere lejeværdiberegning for nyere erhvervede enfamilieshuse, der gennemførtes som et led i realkreditforliget i 1970, i visse tilfælde kan ramme enker og enkemænd, der overtager ægteparrets enfamilieshus ved ægtefællens død. Det ligger dog uden for, hvad der tilsigtedes med stramningen i 1970, og det foreslås derfor at supplere ligningsloven med en regel, der forhindrer, at enkerne og enkemændene rammes på denne måde. Den nye regel skal dog kun gælde, hvis enken eller enkemanden selv har beboet huset umiddelbart forud for den anden ægtefælles død.

Efter de gældende regler skal lejeværdien i en række tilfælde beregnes som en vis procentdel af ejendomsværdien ved den seneste vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Det forekommer imidlertid, at den bolig, hvis lejeværdi det drejer sig om at fastsætte, slet ikke er taget i betragtning ved den vurdering, der forelå ved kalenderårets begyndelse. Det kan f. eks. skyldes, at der kun var en ubebygget grund, da denne vurdering blev foretaget, idet boligen først er opført senere. Et tilsvarende problem foreligger, når boligen nok er taget i betragtning ved den seneste vurdering før kalenderårets begyndelse, men derefter er udvidet eller forbedret væsentligt.

I tilfælde af den art foreslås det at fastsætte et særligt grundlag, hvoraf lejeværdien skal beregnes med de sædvanlige lejeværdiprocenter. Det særlige grundlag skal udgøre ejendomsværdien ved kalenderårets begyndelse + 80 procent af de beløb, der efter fastsættelsen af den nævnte ejendomsværdi, men inden indkomstårets udløb er anvendt til forbedring af grund eller bygninger eller opførelse af nye bygninger. Tillæg-

get på 80 procent er fastsat under hensyn til den forskel, man gennemsnitlig må påregne mellem anskaffelsessummen og den af vurderingsmyndighederne ansatte ejendoms-værdi.

Efter forslaget skal det særlige grundlag, som i en overgangsperiode skal bruges ved beregningen af lejeværdien, også bruges ved beregningen af standardfradraget for en- og tofamilieshuse samt ved opgørelsen af den skattepligtige formue.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale dette til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal herved endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af toldloven*.

Ved forslaget § 1 foreslås det, at der i toldloven indsættes en ny bestemmelse, der giver finansministeren bemyndigelse til at tillade, at der i basishavne, hvor der ikke er frihavn, oprettes toldoplæg, hvor indførte varer kan opbevares i uberigtiget stand indtil 1 år efter indførslen. I praksis betyder dette, at der kan oprettes sådanne toldoplæg i Århus havn.

Som bekendt eksisterede der indtil 1. april i år toldpakhus og andre former for toldoplæg, hvor varer kunne henligge i uberigtiget stand, således at told og afgifter af de oplagte varer først skulle betales ved fraførslen fra oplagene. Importørerne fik således kredit med betaling af told og afgifter, så længe varerne var oplagt på disse toldoplæg. Ved den nye toldlov, der trådte i kraft den 1. april, nedlagde man toldpakhusene og de andre toldoplæg og indførte i stedet en generel ordning med kredit på told og afgifter. Det ville have været en naturlig følge heraf, om man også havde ophævet toldlovens bestemmelser om frihavne, men da der i erhvervskredse var et stærkt ønske om at bevare Københavns frihavn, blev frihavnsbestemmelserne taget med i den nye toldlov.

Der er imidlertid, specielt i jyske erhvervskredse, et lige så stærkt ønske om, at der i Århus havn etableres et toldoplæg, hvor varer kan oplægges i uberigtiget stand ligesom i Københavns frihavn. Det er dette ønske, der imødekommes ved lovforslaget.

[Finansministeren.]

I bemærkningerne til lovforslaget er der nærmere redegjort for, hvorledes toldoplaget vil komme til at fungere, og jeg skal henvise hertil.

Ved forslaget § 2 foreslås der nogle ændringer i lov nr. 226 af 19. maj 1971, som endnu ikke er trådt i kraft. Ved denne lov blev der vedtaget nogle tekniske ændringer i toldtariffen som følge af ændringer i Bruxelles-nomenklaturen. Ved lovens vedtagelse var det endnu ikke helt sikkert, at samtlige ændringer i nomenklaturen ville træde i kraft, idet de lande, der har tiltrådt konventionen om Bruxelles-nomenklaturen, stadig kunne gøre indsigelse mod ændringerne. Som følge af sådanne indsigelser er 3 af ændringerne af Bruxelles-nomenklaturen bortfaldet, og det foreslås nu at ophæve disse 3 ændringer og en konsekvensændring i loven af 19. maj 1971, der samtidig foreslås sat i kraft fra 1. januar 1972.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal herved endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ophævelse af almindeligt sportelreglement*.

Efter forslaget skal § 144 i almindeligt sportelreglement af 22. marts 1814 ophæves; hermed er sportelreglementet endeligt ophævet, idet reglementets øvrige bestemmelser faldt bort ved lov om retsafgifter, der trådte i kraft den 1. oktober 1969.

§ 144 omhandler de såkaldte „uegentlige“ notarialforretninger, hvoraf indtægterne tilfalder notaren selv.

Forslaget må ses i sammenhæng med det almindelige bortfald af honorarer, og løningsrådet har som led i gennemgangen af honorarer anbefalet, at § 144 ophæves. Dette kan ske, uden at der indføres andre regler for området.

I det omfang notarerne lider et indtægts-tab som følge af bortfaldet af disse indtægter, vil der blive ydet de pågældende et personligt tillæg efter samme retningslinier, som har været fulgt i forbindelse med nedlæggelse af honorarer som led i den almindelige honorargennemgang.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at forelægge *forslag til lov om ændring af lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m.v., af lov om indkomst- og formueskat til staten og af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Straffebestemmelser vedrørende skattesvig, tillægsskat m.v.)*.

Det foreliggende forslag bygger stort set på et udkast udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for justitsministeriet, finansministeriet og ligningsdirektoratet, hvis primære opgave har været at overveje en revision af straffebestemmelserne i skattekontrollovens afsnit III, som på adskillige punkter må anses for utidssvarende, hvilket skyldes, at bestemmelserne stort set har været uændrede siden lovens vedtagelse i 1946. Herudover har gruppen overvejet spørgsmålet om ændring af skattelovgivningens bestemmelser om „dobbeltkrav“ i henhold til kontrollovens § 5 og statsskattelovens § 43. Endelig har gruppen set på nogle andre problemer i forbindelse med de gældende skattestraffeprocessuelle regler.

De gældende bestemmelser om straf for skatteunddragelse og forskellige former for bistand hertil findes som nævnt i kontrollovens afsnit III. I det udarbejdede lovforslag foreslås disse bestemmelser erstattet af nye bestemmelser, affattet i overensstemmelse med de formuleringer, som er anvendt i den nyere skatte-, told- og afgiftslovgivning. Samtidig foreslås der på adskillige punkter gennemført en skærpelse af straffen for skatteunddragelse og for andre overtrædelser af skattelovgivning.

Følgende oversigt kan gives vedrørende lovforslagets centrale del:

§ 13 indeholder bestemmelser om skatteunddragelse i forskellige former. Den sættilige skatteunddragelse foreslås betegnet „skattesvig“, der straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år svarende til gældende lov, men den heri fastsatte betingelse for at idømme frihedsstraf: at der skal foreligge „særlig grov skatteunddragelse“ er udeladt. I forbindelse hermed skal jeg oplyse, at justitsministeren agter at fremsætte forslag om, at der i borgerlig straffelov indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der kan